

TRANG THƠ NHẠC LÊ TUẤN

Trên Đỉnh Mây Bay

Là bài thơ tự do tôi viết để thực hiện tình khúc Trên Đỉnh Mây Bay

theo giai điệu dân ca Quan Họ Bắc Ninh kết hợp với Ca Trù.

Giọng ca thánh thót, êm dịu hòa cùng âm thanh Stereo, hình ảnh sống động,

tất cả đã tạo thành một tác phẩm nghệ thuật độc đáo.

Xin mời thưởng thức.

Lê Tuấn

Trên Đỉnh Mây Bay

Mênh mông mênh mông nhạt nhòa mưa thu

Vi vu, vi vu, gió thổi sương mù

Nơi nhớ hiện và thương kẻ si tình

Lời vâng thắm thì nhớ người trong mộng.

Trên đỉnh núi cao mây trời lãng lộng

Xuống tìm thung lũng thắm cỏ hoa vàng

Hẹn anh lang thang

Vào thăm nhà cội, nhớ em tình muộn

Ta hỏi thăm một câu

Tình từ đâu che giấu.

Khi nào hết vẩn vương?

Cao tận mây trời phiêu bạc chim bay
Chốn trôn gian hảo huyôn như cõi mộng
Tình ở nơi đâu, nơi đâu
Đi đâu . . . về đâu?

Gãy cánh chim bằng giữa trời lộng lộng
Chạm mũi tình si, người ôm trọn nỗi sầu
Một thời dẫu yêu vết cạn dòng sông sâu.
Ta hỏi em một câu
Bao giờ ta hết tơ vương?
Tình tan theo lẽ vô thường?

Tổ Luân

05-25-25

Mênh Mông Sương Khói

Mênh mông sương khói nhẹ bay
Em xòe tay bắt chùm mây sương mù
Tưởng rằng năm cỏi thiên thu
Nào ngờ một nhúm phù du hảo huyôn.
Một làn khói chợt trôi miên
Vào thăm ký ức lụy phiên trăm năm
Lựa vàng óng ánh tơ tằm
Khoác lên tấm áo hương trộm vãn vương.
Đêm trăng huyôn o mù sương

Ngày mai tiếp bước bụi đường phong vân

Buồn thương nơi nhớ xa gần

Đã cho lệ ấy tãn ngồn vớt đau.

Người đi tình vội theo sau

Phố xưa trời rộng đổi màu hoàng hôn

Hoa sen chớm nở bên cù

Sương khuya thấm ướt cõi hồn thi nhân.

Hoa vàng sương khói phù vân

Mây bay phấp bóng đường trần tha phương

Lang thang khắp nẻo đoạn trường

Đời trôi ngày tháng vô thường mai sau

Tổ Luân

=====

Nơi Buồn Volume 1&2 – Thơ Louis Tuấn Lê – Hòa Âm AI

Nơi Buồn

Có nơi buồn bay chạm nhánh cây

Chiều nghiêng thấp thoáng tím chân mây

Mơ theo kỷ niệm ngày tháng cũ

Nghe gió vui đùa ngọn cỏ may.

Hoa lá xanh mùa đã hóa thân

Như còn tiếp nơi tuế thanh xuân

Sao nghe nước mắt hồn viên mãn

Nội nhịp cầu đưa tình đến gần.

Tiếng nhịp đêm thâu khóc tiếng đời

Nhìn chìm mộng ước lòng chơi vơi

Đèn đêm vụt tắt trong đêm tối

Đã mất tương lai mất nụ cười.

Cuộc sống còn vương bao khốn khó

Bàn tay giữ lấy những đường tơ

Đông vạt áo mỏng che đêm lạnh

Lạnh cóng tay buồn viết ý thơ.

Tô Luân